

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 23. Ipsis Nazarenis spectantibus se de illorum Christus eripit manibus, dum eum deorsum cogitant præcipitare: cum hoc Deo sit proprium, præclariora sua opera facere in oculis inimicorum, qui nec ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

manorum Pilato, ac tandem, (licet astute ac fictè) dici festo reverentiam habuerunt. Illi vero, nullo coacto, concilio, consultatione nulla, nec cause inquisitione premissa, vi animas omnes non prehabita cause verificatione, iudicij omnia discussione, nec dici festi religione deterriti, conspirant turmatim illum educere precipitandum, & de facto: *Evocatum eum extra civitatem* &c. Considera si quid tale regio aliqua intenderit Salvatori. Hoc autem ipse in animum induxit illos illi cuius erant, relinquere, cum enim iam cum in montis fastigium ceciderent, & iam precipitare conarentur, vires illis enaruant, & lumbos reddidit, ut peruersum exequi propositum nequaerint, & eorum se liberans, manibus: *Per medium illorum ibat.*

§. 23. *Ipsi Nazarenis spectantibus se de illorum Christus eripit manibus, dum eum dorsum cogitant precipitare: cum hoc Deo sit proprium, praeliora sua opera facere in oculis inimicorum, qui nec illa possint impedire.*

62. **O** Pinantur aliqui quod illis se Christus reddiderit inuisibilem, specie quadam cecitatis, quam illorum oculis offudit, ut eum minimè cognoscerent. De hac disputat D. August. & ait quod Græci illam dicant *ἀσπίδια*, ipse vero: *Ασθεντία*, quæ species est cecitatis, qua sic videntis disponuntur oculi, ut eum res habeat sibi præsentem, non tamen agnoscat: *Græci habent ἀσπίδια, quod magis significat, si dici potest, ασθεντία, quæ facit non videri, non omnino, sed quod non est opus.* Tali, credit ipse, percussit sunt cecitate Sodomitæ: *A minimo usque ad maximum omnes percussit cecitate.* Cum enim se inuicem viderent, domum tamen Lot, eiusque ostium inuenire minimè poterunt obtenebrati. Talis specie cecitate percussit Dominus Regis Syriæ milites, qui capturi venerant Eliseum nec absummi ludæos, quo die illum lapidare festinabant, ut dicit Evangelista: *Abcondit se Iesus, & exiit de templo.* Non absolute se occultavit, sed eorum oculis, ut eum videntes non tamen agnoscerent, eo planè modo, quo se duobus discipulis euntibus in Emmaus abscondit quod D. Lucas sic exponit: *Oculi eorum tenebantur ne eum agnoscerent, de quo ex professo D. Aug.*

Arbitrantur alij, non eo modo contigisse, sed

quod suam Dominus ostenderit potentiam in eo, quod, cum eum iam essent precipitatum, vires illis ademerit, non solum quibus eum precipitarent, sed nec eum valent detinere, eo modo ut illis spectantibus per medium illorum transiret, non ut pusillanimitas fugiendo, nec brachiorum motibus resistendo, sed gressu modesto, velut potens Dominus, qui quod placebat animo, faciebat, sicque illos deterebat: supremum sanè supplicium, quo Deus castigat animam: quia sicut Deo præsentem nullum potest malum, sic illo absente nullum potest adesse bonum, ut die Lunæ diximus.

Similiter dicere possumus suam in hoc Christum demonstrasse potentiam, in eo quod Deo maximè proprium esse cognoscitur, qui cuncta coram suis disponit iuribus eo modo, ut ipse hæc attentissimo contentus animo, nec dum manus visisque non habeat, sed nec ipse permittat, ut vel minima cogitatio subeat animam tale quid audendi, vel impediendi, iuxta illud quod Dominus ait Iob, locutus de diabolo, eiusque ministris atque asseclis sub figura ceti, quod ipse spectatore & rem attentius ac studiosius considerante, laqueo captivum comprehendere, velut piscato homo piscem suspensum attrahit: *In oculis suis quasi homo capiet eum.* Hoc luce clarius nobis constat in historia Moyse, in qua res quadam accidit omnem superans admirationem. Mortuus in Ægypto patriarcha Ioseph de ægno, si quis bene meritis. Post aliquot annorum curriculum succedit in thronum novus Rex qui tot beneficiis ingratus, deleri voluit de terra memoriam Ioseph: in eum sine in Hebræo se proponit adversarium opponere populo, de familia Ioseph eiusque fratrum oriundo. Refert Ioseph, quod quod Regem adierit magus Ægyptius, prædicens, brevi puerum in lucem edendum ex Hebræis, qui si in perfectam adolesceret ætatem, Ægyptium bellum daret imperium. Hoc Regem percussit vehementer prælagium, quo circa generale convocat concilium: ut intelligat, quod tanto malo congruens daret remedium, & quomodo callida dissimulatione populum perderet Hebræum: *Venite sapienter apprehendamus eum &c. ne addatur inimicus nostris, pugnantisque nobis egrediatur de terra.* Hinc illam capit adeo inhumanam conclusionem, qua obstericibus præcipit Ægyptijs, quotiescumque mulieres Hebræas conuenient parturientes, ipso punctione procedente ad aras, si masculum notarent, continuo præfocarent, quod illis

erat per facile factu: cum verò nec hoc pro-
 uis succederet publico præcone cunctis præcipit,
 ut quoscumque recens natos Hebræorum pue-
 ros flumine demergerent, ad eius executio-
 nem omnem suam impendunt industriam, ad-
 habentque potentiam. Nascitur Moyses, quem
 domi per unum mense detinent oculi parentes.
 Cum verò diuinitus eum non possent abscondere,
 regis animositate veriti, statuit pia mater pue-
 rum in scella scirpea conclusum fluuiio commit-
 tere: quo decursu aquarum, super vindas flu-
 uiantis, Regis filia Pharaonis Princeps ad oram
 fluminis obambulans, scissellam aduertens, il-
 lam præcipit ex aquis attolli, apertaque puerum
 intuentem Hebræum vagientem, quem nutriti
 filium. Accidit die quadam, ut puero collu-
 dens proptium pueruli capiti imponeret diade-
 ma; quod tenuissimè pueri manibus decerpens, in
 terram deiecit, pedibulque calcat designans:
 Admittantur omnes pueri facinus, magum
 Rex consulti prædictum; & de portento inter-
 rogat: cui ille, Demine mi Rex, puer, de
 quo prædixi tibi, quod Egyptium esset euer-
 sorus imperium, ille est, quem tor alis delicijs
 vnde per totam cepit hoc verbum Egyptum
 diuulgari: ita ut & ipse Moyses, omneque hoc
 intelligerent Israëlita: quo circa, teste D. Ste-
 phano; crederet ceperunt omnes induit, quod
 Moyses illos à Pharaonis esset seruientie libera-
 torus: *Existimabant autem intelligere fratres,*
quoniam Dominus per manum ipsius daret salutem
illis. Quid expediet, ut agat Pharaon non se-
mel de illo casu præmonitus? Quam in illo po-
terat negotio perdere puerum, illum nihilomi-
nus coram se detinet in palatio, eiusque vltimo
rem procurat educationem: & sicque cuncta dis-
ponit Deus ut ipse nutriat illum qui suum erat
destructurus imperium, etiam præmonitus. Nec
non illi tribuit præceptores in omni scientia ver-
gatissimos, qui puerum his omnibus imbuerent,
ita ut abunde in omni studio litterarum esset
promotus: Instruitus in omni scientia Egyptio-
rum, insuper & vno & altero nutritano, vsque
dum quadragesimum ageret annum, ut ait Io-
sephus, & in arte bellica optimè instructus dux
ab illo exercitus sui coura Athiopes crearetur;
quid est hoc? quod, adeo serid præmonitus, à
puero illo regnum suum euertendum, nedum
illum alat, & coram se incolumem seruet ado-
lescentem, sed & ipse iuuenem militatibus præ-

ficiat episcopi imperatorem? Hoc scito, quætel-
 cumque Deus vult; coram oculis tuis aliquid
 habebis, nec illud videbis & si videris. cum sit
 illud quod tibi adferet ruinam, non tamen ag-
 nosces, quantumlibet hoc tibi dicatur, imple-
 turque illud quod per Isaiam dixit: *Clauder ocu-*
los vestros, & secuti e illud, quod Dominus ait:
Videntes non vident, & audientes non intelligunt.
 D. Hieronymus contra errores, Ioannis Hiero-
 sol. nouam huic veritati profert confirmatio-
 nem, eo ipso quò contendit probare, quòd Re-
 surrectio futura est in eadem carne, qua viuimus,
 eadem secundum substantialiam, mutata secundum
 qualitates; probans quòd Christi corpus idem
 fuerit, error respondet Origenis, & Ioannis E-
 piscopi Hierosolymitani, qui corpus esse dice-
 bant aërium: quia: *Ianus clausi intrant, &*
euanuit ab oculis Cleopha, &c. Ait autem D.
Hieron. Quod ab oculis repente euanuit veritas
Dei est, non umbra, & phantasma. Alioquin &
*ante resurrectionem, cum educissent eum de Noe-
 reth, ut præcipiarent de supercilio montu, non sine*
per medios, id est classis est de manibus eorum.
Numquid iuxta Marcionem dicere possumus, quòd
ideo natus: eius in phantasmate fuerit, quoniam
contra naturam, qui tenebatur, elapsus est. Quod
magus licet, hoc Dominus non licet; Apollonius Tya-
narus scribitur, cum ante Dominum staret in
consistorio, repente non comparuit, sicut magus
fecit, virtute diabolica. Si ergo possit illud in a-
lieno corpore diabolus, Dominus idem in pro-
prio non poterit? Erat inquit Apollonius Tya-
narus: Pythagoricus philosophus, & Rhodi vixit,
floruit sub Vespasiano. Plutarchus illum asserit
Ciceronis, Catantouæ concis ipulum: Cuius vi-
tam Philostatus scripsit in madaçis & fabulamentis
plenam, sicutam enim magna ex parte f. esse produ-
tur, ut celebrem aliquem magnum philosophum ha-
berent Gentiles, quem Christo Salvatore mundi op-
ponerent, & vera miracula ac diuina, falsis dia-
boliceque magi huius signis exterrina eui, Roma
magno fuit in pretio, &c. Poterat euidem Re-
den pter nosse corpus suum reddere in isile, si
licet in castello Ennauis, inquit D. Hier.) il-
lum à discipulis agnitum non fuisse, lo sit,
quod ait Evangelista: Omnia eorum tenebantur,
&c. Et postmodum: Aperi sunt oculi eorum.
Cognoscere enim, & non cognoscere eorum fuit,
non eius quod videbantur. Valeme humor quidam
phreneticum occupas illi notitiam auctere præ-
sentium: Clari in est, ut nò hoc ipse Deus possit
melius efficere. Refert ibidem D. Hieron. n ul-
ta fabulosa, quæ Gentiles ut vetera credebant,

1fa. 62
 9. 3.
 Mat. 13
 14.
 D. Hier
 Epi 61
 ad Pa-
 mach.
 Tert. 1.
 10. 10
 D. Hier
 IV.
 Qua-
 ratione
 Chri-
 stus in-
 tra ce-
 rit ia-
 nus
 clausi-
 D. Hier
 V.
 Apol-
 lonij
 vita
 plena
 fabula

de Carneade qui quaedam demonstrabat, ita vt
 distincta viderentur, & de lyuceo, ex quibus
 dilucide probat, non fuisse Christo impossibile,
 quo suam declararet potentiam, medium transi-
 ret per circumstantes Nazarenos, ipsis etiam
 spectantibus, & conuaculum ingredi: *Tante*
clausis, vt necesse non sit, dicere, Christum
 habuisse corpus plantasticum, vel aërium, sed
 cum verum esset corpus, in illo poterat ista
 mirabilia operari. Si namque Gentiles de homini-
 bus figmenta crediderint, quid hoc adeo multum,
 hac omnia esse credibilia, de Deo homine, cum
 sit ipsa veritas.

¶ 64 Caeleste pando mysterium, quod. considerate
 soleo, vt quibusdam respondeam, à quibus im-
 possibile illa iudicatur historia, quam totum no-
 strum Aragoniae regnum vt verissima celebrat
 maximeque gloriosam de miraculosa fundatione
 S. Sacelli, ac sanctuarij caelestis B. Virginis de
 columna Caesar-augustae. Tum certus est, D.
 Iacobi in Hispaniam aduentus, vt. quid seculis-
 sima traditione confirmatum: vbi namque haec
 interuenit in illi aliud sortitus requirendum argu-
 mentum, vt antiquus ille dixit Tertullianus:
Traditio est, nihil amplius quarat. Hanc dum
 sua perlatrat Apostolus praedicatione, Caesar-
 augustam venit, cui vt nobiliori atque illustriori
 totius Hispaniae civitati, paulo ante Caesar Au-
 gusti suum imposuerat nomen: hic aliquos ad
 fidem adduxit discipulos, paucos autem in tota
 Hispania fidei subdidit Christianae, quorum nu-
 merum alij ad septem, alij ad novem tantum-
 modo reuocant. Hoc mihi in ore frequenter,
 hanc in Hispanis impleri philosophi sententiam,
 quam ipsa confirmat experientia: *Blanda faci-*
le recipiunt, & facilius dimittunt, dura diffi-
cile recipiunt, & difficilius dimittunt. Blanda
 quaelibet de facili recipiunt figuras imprime-
 das, & eadem illas dimittunt facilitate, dura
 vero contrarie, non nisi difficulter quaelibet re-
 cipiant, sed nec nisi dimittunt eadem diffi-
 culter. Satis leuiter arena littera, seu quaelibet
 imprimatur figura, at quae leui ventorum flatu
 dissipatur, idem in aqua: rupi verò vt illa in-
 sculpat, hoc opus: hic labor: atiam insculpa-
 tam iam haec totis contendas neruis, non tra-
 des. Testatur D. Hieron. Hispanos esse du-
 ros, melancholicos, asperos, non excitatos,
 non faciles, vt aliae nationes. Vnde de nobilita-
 los Ezechiel propheta, patier & Ithias illos vo-
 cat gentem terribilem, durae ceruicis, vt alias
 diximus, nec disiteri possumus: & nationes
 alias, nobis esse excitatores, voluptatum, de-

liciarumque magis amatores, affabiliores, be-
 nigniores, & quantum exterius patet citi mi-
 tiores; sicque facilius doctri. an. Evangelij fidein-
 que receperunt: quàm primum enim ad illas appo-
 lerunt Apostoli, milleni & milleni sua dabant
 nomina Redemptori: Porro eandem quoque
 citius fidem deseruerunt. Et quantum ex his-
 torijs colligimus: vnus integram conuertit provin-
 ciam Apostolus, & alius aliam, D. Bartholo-
 maeus minorem Armeniam, D. Marthaeus A-
 thio-piam, D. Simon Mesopotamiam, D. Iudas
 Thadaeus Aegyptum, D. Ioanes Ephesum, D.
 Paulus alias prope innumeras. D. autem Iacobus
 adiens Hispanos paucos, admodum Christo con-
 ciliauit. Aliae verumtamen Provinciae, quae in
 lo negotio fidei colla subdidit, eo & fidei in-
 gum excusserunt, vt vix aliqua superstiti eadem
 vel parua memoria. Hoc autem Hispanus dignum
 laude tribuitur, hanc et coronam appendimus,
 quod si non nisi arduo labore praedicatum fidei
 susceperunt Evangelium, at verò à iam seculis
 suscepto, nunquam desinuerunt, nunquam
 fides illis Catholica puraque defecit, vt illam
 nec omnis in vnum constata potestas inferni, nec
 inmanissimi tyranni, nec in perij Romani delib-
 na ferias, totiusque mundi poterit superare,
 perfidia. Illam tanto fundant iudore D. Iaco-
 bus, vt ad finem legationis suae in Hispaniam
 nouem solummodo sit Christo lucratus: qua de
 causa, cum moerore contabesceret, ac iocibus
 ad ripam fluminis Hebræ cum illis se detere-
 turus, vt tum temporis mos inoleuerat, sic
 alio tangimus loco, ob tam exiguum de praedi-
 catione: *Ita prouentum, doleret animo petra-*
sius, Ecce illi repente caelorum regina apparet,
licet adhuc vita circumdata mortali, Angelico
perducta per aëra ministerio, eorumque locu-
tate comitata, columna insidens ex lapide lapi-
pide, moerentemque blandijs solatur, ne tristis
animum abijciat, perpenderet autem, quod
septenmeto, licet grana terrea mandata pauca
sint, messis tamen ex his colligatur ditissima,
sicque sibi, ne dubitet, asserit euenturum, ni-
mirum, quod ex illis paucis discipulis, prin-
cipium duceret per totam Hispaniam fidei mel-
lis nulli comparanda. Ad huius autem promissi
certitudinem iubet illa eo in loco sibi in horosem
extrui sacellum, quod omnium, quae mundus in-
uit, primum esse perhibetur, illo columam in-
cludens, fortitudinis, ac perenne memoriale sta-
bilitatis.

liciarumque magis amatores, affabiliores, be-
 nigniores, & quantum exterius patet citi mi-
 tiores; sicque facilius doctri. an. Evangelij fidein-
 que receperunt: quàm primum enim ad illas appo-
 lerunt Apostoli, milleni & milleni sua dabant
 nomina Redemptori: Porro eandem quoque
 citius fidem deseruerunt. Et quantum ex his-
 torijs colligimus: vnus integram conuertit provin-
 ciam Apostolus, & alius aliam, D. Bartholo-
 maeus minorem Armeniam, D. Marthaeus A-
 thio-piam, D. Simon Mesopotamiam, D. Iudas
 Thadaeus Aegyptum, D. Ioanes Ephesum, D.
 Paulus alias prope innumeras. D. autem Iacobus
 adiens Hispanos paucos, admodum Christo con-
 ciliauit. Aliae verumtamen Provinciae, quae in
 lo negotio fidei colla subdidit, eo & fidei in-
 gum excusserunt, vt vix aliqua superstiti eadem
 vel parua memoria. Hoc autem Hispanus dignum
 laude tribuitur, hanc et coronam appendimus,
 quod si non nisi arduo labore praedicatum fidei
 susceperunt Evangelium, at verò à iam seculis
 suscepto, nunquam desinuerunt, nunquam
 fides illis Catholica puraque defecit, vt illam
 nec omnis in vnum constata potestas inferni, nec
 inmanissimi tyranni, nec in perij Romani delib-
 na ferias, totiusque mundi poterit superare,
 perfidia. Illam tanto fundant iudore D. Iaco-
 bus, vt ad finem legationis suae in Hispaniam
 nouem solummodo sit Christo lucratus: qua de
 causa, cum moerore contabesceret, ac iocibus
 ad ripam fluminis Hebræ cum illis se detere-
 turus, vt tum temporis mos inoleuerat, sic
 alio tangimus loco, ob tam exiguum de praedi-
 catione: *Ita prouentum, doleret animo petra-*
sius, Ecce illi repente caelorum regina apparet,
licet adhuc vita circumdata mortali, Angelico
perducta per aëra ministerio, eorumque locu-
tate comitata, columna insidens ex lapide lapi-
pide, moerentemque blandijs solatur, ne tristis
animum abijciat, perpenderet autem, quod
septenmeto, licet grana terrea mandata pauca
sint, messis tamen ex his colligatur ditissima,
sicque sibi, ne dubitet, asserit euenturum, ni-
mirum, quod ex illis paucis discipulis, prin-
cipium duceret per totam Hispaniam fidei mel-
lis nulli comparanda. Ad huius autem promissi
certitudinem iubet illa eo in loco sibi in horosem
extrui sacellum, quod omnium, quae mundus in-
uit, primum esse perhibetur, illo columam in-
cludens, fortitudinis, ac perenne memoriale sta-
bilitatis.

Ex hac visione dedit D. Iacobus huius San-
 ctuarij edificationi principium, vt ab illo tem-
 pore

potestatem statibus atque inconcussa, manserit in
 Christum fides Catholica, cultusque p[ro]ph[et]ia
 Maris Mariæ, ut postmodum nunquam ab illa
 defecerit; illi nunquam Sacerdotes abessent, sa-
 c[er]dotia lecturi, nunquam illi fideles, qui quod
 hominis est Christiani, toto studio complecti-
 rentur; ita ut illam diabolica nunquam euer-
 tere poterit potentia, licet in hoc unanimes
 conspiraverint, & hinc omnes diaboli, & illuc
 imperij Romani tyranni faculsi. Cum enim
 illa belluina portentosa feritatis Diocletianus, &
 Maximianus toto fidei, Christianique nomen
 mundo exturbare toto laborarent pectore, sci-
 rent autem fidem nulli frequenterem, purio-
 remque, quam in Hispania conservari, deli-
 rantur illo effecata feruitu: vitum Hispania præ-
 fidem Dacianum. Quam primam hoc ille venit,
 quis numerum recenscat martyrum, quos gla-
 dio cædente celo transmissi inuictissimos? Ut
 autem intellexit, & ar-augustam multitudine fre-
 quentari Christianorum, si e constanter, om-
 ni velociter accersit, sedemque figit, ubi
 tantam invenit Christianorum multitudinem,
 eosque in fide adeo pertinaces, quorum tantam
 martyrio affectu frequentiam, ut cum numerum
 excedant, illos Ecclesia vocet innumerabiles;
 sed nec tanta potuit fidei eruire barbaries, quæ
 salua semper illo in Sacello viguit & illibata.
 Sed nec postmodum irruentibus Mauris, tota
 que petita Hispania, captique ar-augusta,
 hoc unquam poterunt denudari Sanctuarium,
 diuersis licet vicibus, a terro conatu, eius illi at-
 tentari euerfionem.
 Reverti autem modernis Auctor, quod virgo
 purissima locum illum ab execrabili illa hominum
 force descendit, omnes ad vnum occidens, qui
 hanc sacello suo calumniam inferre nitentur:
 accedentes enim repente mortui in terram cor-
 ruebant: longè efficacius operante diuina illa
 arca, quam olim legis illa huius figura, cum
 eos irruerent appropinquantes interficiens. Qui-

dam huius se veritati opponit historix, di-
 gens, prædicta licet credat quæ de Mauris
 euulgantur, attamen non est ut fieri possit,
 intactum tempore Daciani, Sanctuarium po-
 tuisse conservari, quia venit intentione Ca-
 sar-augustam, ut totum egeret Christianissimum,
 & ibidem tandem eo animo refererat. Nam
 aut huius Sanctuarij aliqualem habuit noti-
 tiam, aut non. Dicere verò, quod nullam
 habuerit, cum tam in omnium oculis ac ma-
 nifestè constet non videretur, ut illud abscen-
 dere velle, possibilitati contradiceret, nec ar-
 ce conclusi posset, contradictionem inuoluit.
 At fateri, quod eius habuerit notitiam, in-
 tumque reliquerit, ob rationem prædictam,
 maiorem inuoluit rationem impossibilitatis, at-
 que incredibilitatis. Multa hinc dari possent
 responsiones argumento, illasque diuersas pro-
 ducunt Auctores, huius Sanctuarij defensores:
 His viam superaddo, desumptam ex doctrina
 quam prius vi fundamentum statimus: scilicet,
 dum Deus aliquid decreuit illatum con-
 seruare, sic cuncta disponit, ut illud præ ocu-
 lis habentes eius aduersarij, cuius machinan-
 tur euerfionem, illam minus possint impedire,
 aut euertere, sicut in illo constat apertius, quod
 de Moysè prælosumus nec non in hoc ierno Sal-
 uatoris actu: cum enim in eum furentem inimici,
 diabolica cuncti malitia comoti, quo manus illi
 violentas iniiciant de monte præcipituri, in-
 ter illos medius, velut ambulans perambulabat, qui
 cæteris erat animosiores. Hoc enim est *Per me-
 dium illorum ibat*: ut nec vims, quidem tentaret
 vel brachium extendere quo caput illum
 comprehendere. Hoc autem nunc agit sue de-
 fensor auctoritas; quod tempore Daciani mater-
 ni honoris faciebat propriè gnatur. Charissimi, Deo
 que Deo sunt, redamur, ex parte etenim sua
 nobis non deerit effusus, sua nobis liberalis tri-
 buet beneficia, gratias, dona, quibus gloriam
 mereamur æternam. Amen.

VII.
 Enidæ
 Sacell
 mura-
 culo-
 fa cõ-
 fecta-
 ca.

Z z j. S V M M A